

Waarom kreeg je de naam

Zelfbewuste Impala?

“De eigenschappen van een impala zijn: grappig, aanhankelijk, koppig en speels. Dat paste heel erg bij wie ik toen was. En zelfbewust omdat ik destijds al wist dat ik acteur wilde worden en dat is gelukkig ook gelukt! Ik heb mijn passie en dromen kunnen waarmaken.”

Wat ben je met Scouting gestopt?

“Ik zat op de Toneelschool in Amsterdam en ik ging elk weekend op en neer naar België. Ik was toen ook leider van een groep. Het werd te druk. Ik heb echt een scoutshart, maar zowel Scouting als de Toneelschool vergden zoveel van mij. Ik wilde er bij allebei volledig kunnen zijn en dat lukte me niet meer. Dus ben ik gestopt met Scouting. Met pijn in mijn hart.”

Wat heeft Scouting voor jou betekend?

“Toen ik 10 jaar was, ben ik gespest op school. Dat was heel rot. Maar bij Scouting was ik één van de groep. Ik kon weer mezelf zijn, ik heb me er altijd heel fijn gevold. Ik kon me opladen voor de rest van de week, waarin ik weer gespest werd. Dat jaar is Scouting echt mijn redding geweest. Daarnaast ben ik echt een buitenmens, en buiten zijn, dat is Scouting! Elke zondag was een avontuur! Helemaal op kamp, dan waren we 10 dagen in de Ardennen. We stonden er op het land van een boer.

Wassen deden we in de rivier en poepen in de hudo (houd uw darmen open!); een soort toilet waarvoor we eerst een hele grote put moesten graven waaroverheen we een constructie maakten zodat je erop kon zitten. En dan werd de hudo langzaam gevuld, terwijl wij gezellig naast elkaar zaten te plassen en poepen. Er was geen plek voor schaamte bij Scouting. Heel bevrijdend hoor!”

Sommige scouts worden later bekend. Acteur Thomas Cammaert (33) is er zo één. Is dat toeval? Of heeft zijn Scoutingverleden hem voorbereid op een leven in de schijnwerpers? En hoe leuk vond hij het bij Scouting? “Ik kon mezelf zijn bij Scouting en heb me er altijd heel fijn gevold.”

Wanneer begon je bij Scouting?

“Toen ik zes jaar was, begon ik bij de kapoenen. Ik kom uit België dus mijn Scoutingtijd was daar. Na de kapoenen komen de welpen, daarna zat ik bij de jongverkenners, toen kwam ik bij de verkenners en daarna bij de jijns. Ik begon samen met mijn neefje. Scouting zit bij mij echt in de genen. Mijn zus en mijn moeder zaten bij de 4 en mijn vier ooms en ik hebben bij de 61 gezeten. Dat was in Merksem, Antwerpen. In België zijn de groepen genummerd.”

Heb je nog vriendschappen uit je

Scoutingtijd?

“Zeker wel! Ik heb nog drie vrienden van Scouting met wie ik echt goed contact heb. En dat terwijl ik al 15 jaar niet meer in België woon. Uit het oog is zeker niet uit het hart!”

Zijn er vaardigheden die je bij Scouting geleerd hebt die je in je dagelijkse leven nog toepast?

“In mijn vrije tijd ga ik weleens zeilen met vrienden en dan ben ik handig met knopen. Ik zou nog vuur kunnen maken als het gereed heeft. En ik kan heel goed kartelen! Als acteur kom je steeds in onbekende groepen terecht. Ook bij Scouting ben je altijd onderdeel van de groep. Ik vind het leuk om mezelf in groepen te bewegen. Dat heb ik vast bij Scouting geleerd.”

En als mol?
‘Bij Wie is de mol? was alles buiten. In regen en wind de gekste sprongen maken, dat past helemaal bij mij. Ik heb er mijn avontuurlijke zin gevonden. En die zin in avontuur heb ik bij Scouting ontdekt.’

Thomas Cammaert

Acteur Thomas Cammaert verliet op zijn 18e zijn vaderland België om zich in Amsterdam te vestigen. Hij studeerde er af aan de Toneelschool en Klein-kunstacademie, speelde in diverse toneelstukken en musicals, maar kreeg vooral bekendheid door zijn rollen in de tv-series *Soldaat van Oranje* en *Ramses*. En anders ken je hem wel van *Wie is de mol?*, waaraan hij dit jaar meedeed. En de mol was!

“Ik heb echt een scoutshart”

Heb je bijzondere herinneringen aan je Scoutingtijd?

“Ik vond Scouting te gek! Ik vond het helemaal leuk. Daarom heb ik het ook 13 jaar lang gedaan. Op weekend gaan, de kampen... Elke zondag van 10.00 tot 17.00 uur was ik met Scouting bezig. De hele dag dus. Dan kwam ik heel vies thuis en ging ik in bad liggen. Het leukste vond ik om elke week verrast te worden door wat de leiding nu weer bedacht had.

Wat zouden we gaan doen? Die spanning, dat vond ik heerlijk! En op kamp gaan. Een heel groot ding was het halen van je totem. Mijn totemnaam is Zelfbewuste Impala. Om je totemnaam te krijgen, moest je allerlei opdrachten doen. Een beetje zoals bij Expeditie Robinson. Als je je naam had gekregen, moest je om het kampvuur rennen en je eigen totemnaam roepen.”